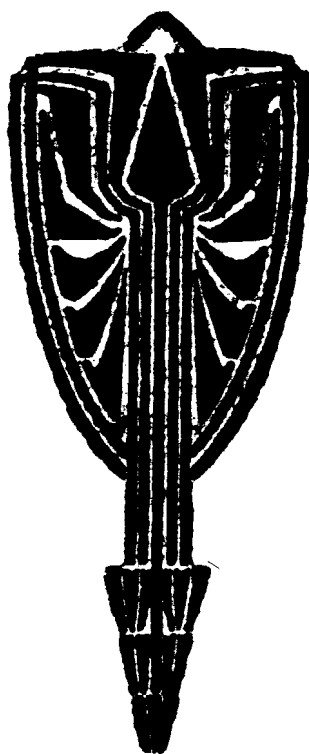

WIADOMOŚCI

AKCJI KATOLICKIEJ

ARCHIDIECEZJI WILEŃSKIEJ

№ 2.

CZERWIEC—LIPIEC

1931 R.

WIADOMOŚCI AKCJI KATOLICKIEJ ARCHIDIECEZJI WILEŃSKIEJ

NR. 2.

CZERWIEC — LIPIEC

1931 R.

Warunki prenumeraty „Wiadomości Akcji Katolickiej Archidiecezji Wileńskiej“:
Rocznie . . . . . 6.— || Prenumeratę przysyłać należy pod adr.:
kwartalnie . . . . . 1.50 || Wilno, ulica Metropolitańska Nr. 1.

SPIS RZECZY.

1. INSTYTUT AKCJI KATOLICKIEJ	1
2. DZIAŁ KATOLICKIEGO ZWIĄZKU POLEK (Kobiet)	4
3. „ KATOLICKIEGO ZWIĄZKU MĘŻCZYŹN	4
4. „ ZWIĄZKU MŁODZIEŻY POLSKIEJ	7

REDAKTOR: *KS. FRANCISZEK KAFARSKI.*

Adres Redakcji i Administracji: Wilno, ul. Metropolitańska Nr. 1. Telefon Nr. 7-83.

WIADOMOŚCI AKCJI KATOLICKIEJ ARCHIDIECEZJI WILEŃSKIEJ

Nr. 2

CZERWIEC—LIPIEC

1931 R.

INSTYTUT AKCJI KATOLICKIEJ

Z inicjatywy J. E. ks. Arcybiskupa Romualda Jałbrzykowskiego, Metropolity Wileńskiego, został wyłoniony Komitet Wykonawczy Kongresu Eucharystycznego, z J. E. ks. Biskupem K. Michalkiewiczem na czele, jako prezesem, celem urządzenia I-go Kongresu Eucharystycznego Archidiecezji w Wilnie oraz Kongresów Dekanalnych na prowincji. Wspaniały Kongres Archidiecezjalny odbył się w dn. 8, 9, 10 maja przy nader licznych udziale P. Wielebnego Duchowieństwa, oraz dużej ilości pielgrzymek. Ponadto zaszczylicili kongres swoją obecnością J. E. Ks. Biskup St. Łukomski z Łomży oraz J. E. ks. Biskup Z. Łoziński z Pińska. Po obradach w poszczególnych sekcjach, zostały uchwalone rezolucje syntetyczne, odczytane przez J. E. ks. Biskupą K. Michalkiewicza; Podając tekst tychże rezolucyj, Archidiecezjalny Instytut zwraca się z apelem do poszczególnych Zarządów Par. A. Kat. by one w programie prac uwzględniły urzeczywistnienie tych uchwał w miarę swych sił i możliwości.

REZOLUCJE ARCHIDIECEZJALNEGO KONGRESU EUCHARYSTYCZNEGO ODBYTEGO W WILNIE w dniach 8, 9 i 10 maja 1931 r.

I.

Pierwszy Kongres Eucharystyczny w Wilnie, głęboko przejęty zrozumieniem potrzeby szerzenia życia Eucharystycznego uchwala rozpocząć wyteżoną pracę w celu:

1. propagowania słowem i pismem praktyki wczesnej Komunii dzieci;
2. propagowania słowem i pismem praktyki codziennej Komunii św.
3. propagowania praktyki Komunii wspólnej z racji rozmaitych uroczystości oraz adoracji Najświętszego Sakramentu;

4. propagowania myśli zakładania Kół Eucharystycznych we wszystkich organizacjach katolickich, oraz Rycerstwa Jezusowego, czyli Krucjaty Eucharystycznej;
5. zrealizowania projektu Ks. Deville, aby w dniu 8 maja urządzać Komunię wszystkich dzieci na intencję podniesienia moralnego dzieci w Rosji.

II.

Zdając dokładnie sprawę z ogromu nędzy trapiącej kraj nasz, nędzy materialnej będącej często i źródłem nędzy moralnej, postanawia wyteńczyć wszystkie swe siły w celu przyścia nieszczęśliwym z pomocą, a w szczególności: uchwała przystąpić do pracy nad rozpowszechnieniem konferencji św. Wincentego à Paulo możliwie we wszystkich parafjach przez werbowanie do nich jaknajwiększej ilości członków.

III.

1. Powołać do życia i rozpowszechnić specjalną organizację przy Archidiecezjalnym Instytucie Akcji Katolickiej, mającą na celu bronić słowem i piórem zagrożonej w czasach dzisiejszych świętości małżeństwa katolickiego.
2. Rozwinąć energiczną działalność mającą na celu zwalczanie wszelkiego rodzaju neopoganizmu i pornografii.
3. Rozpocząć usilną pracę w celu zwerbowania jak najwięcej członków do Stowarzyszenia apostołstwa świeckich, zakładania domów rekolekcyjnych i urządzania rekolekcji zamkniętych.
4. Przystąpić do zakładania gron dyskusyjnych, w których wierzący katolicy pracowaliby nad podniesieniem ducha religijnego wśród obojętnej religijnie inteligencji.
5. Rozpocząć usilną pracę wśród rodziców młodzieży szkolnej, aby ich skłonić do zbiorowego domagania się u władz szkolnych powoływania na stanowiska nauczycielskie nauczycieli i wychowawców katolickich, oraz roztoczenia opieki nad bibliotekami w celu usunięcia z nich książek treści antyreligijnej i pornograficznej.
6. Popierać akcję Misjonarską, a w szczególności unijną i w tym celu przystąpić do założenia kursów dla konwertytów.
7. Organizować od czasu do czasu publiczne i prywatne modły za prześladowanych za wiarę w Rosji, oraz wspierać materialnie Instytut Misyjny w Lublinie i Stowarzyszenie Misyj Wewnętrznych w Wilnie.
8. Kongres Eucharystyczny w Wilnie postanawia zwrócić się do rodaków, przebywających z rozmaitych powodów na obczyźnie, z wezwaniem do ścisłej łączności ze sobą tak pod względem umiłowania świętej wiary katolickiej, jak i ofiarnej służby dla ojczyzny naszej Polski.

Ponadto na I-szem zebraniu plenarnem uchwalono wysłać następujące depesze:

Città del Vaticano

Ojczę Święty! zebrani wierni na I-szym Archidiecezjalnym Kongresie Eucharystycznym, który się obecnie u stop Cudownego Obrazu Najświętszej Panny Ostrobramskiej odbywa, ścieląc się do stóp Waszej Świątobliwości, zasyłają wyrazy Najwyższej czci, hołdu i oddania.

Kongres Eucharystyczny odbywa się pod znakiem Akcji Katolickiej. Jednocześnie, Ojczę Święty, zebrana w ilości 2730 osób w dniu 8 maja młodzież pozaszkolna, robotnicza, rzemieślnicza i wiejska, reprezentująca w naszej Diecezji dziesięć tysięcy zrzeszonej młodzieży w Stowarzyszeniach Młodzieży Polskiej, składając hołd Waszej Świątobliwości gotowa jest zawsze stać pod Sztandarem Chrystusowym.

Pan Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej
Warszawa Zamek

Uczestnicy pierwszego Archidiecezjalnego Kongresu Eucharystycznego w Wilnie śpieszą by przysłać Ci, Panie Prezydencie, zapewnienia serdecznego przywiązania i głębokiej czci.—

W odpowiedzi na depeszę do Pana Prezydenta otrzymano następujące pismo:

Do J. E. Ks. Romualda Jałbrzykowskiego
Arcybiskupa Wileńskiego
w Wilnie

Pan Prezydent Rzeczypospolitej polecił mi przesałać na ręce Jego Ekszelencji podziękowanie uczestnikom Pierwszego Kongresu Eucharystycznego w Wilnie za depeszę hołdowniczą z dnia 8 b. m.

Szef Kancelarii Cywilnej
(—) Podpis.

Zgodnie z ustalonym programem — odbyły się w miesiącu maju dekanalne Kongresy Eucharystyczne w Grodnie, Święcianach i Białymstoku, na które przybywały liczne rzesze wiernych, przyczem inteligencja brała też żywy udział szczególnie w obradach sekcij oraz zebrań plenarnych.

	KATOLICKI ZWIĄZEK POLEK (Kobiet) ::: KATOLICKI ZWIĄZEK MĘŻCZYŹN :::	
---	--	---

Personalja.

Na zebraniu dn. 22 maja b. r. został powołany Tymczasowy Zarząd Katolickiego Związku Polek, który zajmie się zorganizowaniem w jak najkrótszym czasie Zjazdu Delegatek w celu dokonania wyborów stałego Zarządu. W skład Tymczasowego Zarządu weszły p.p.: Kołaszewska, prof. Glaserowa, prof. Bossowska, Zawiszanka, Kontowtowa, Niziołomska, Bejnarowa, Tomkiewiczówna z p. Jeleńską jako prezeską na czele.

Dział sprawozdawczy.

W miesiącu kwietniu i maju, do istniejących już uprzednio 35 Stowarzyszeń Kobiet Katolickich, przybyło jeszcze pięć nowych zorganizowanych w: Wilnie parafia Ostrobramska i Niepokalanego Poczęcia, Hożej pow. Grodzieńskiego, Kuźnicy pow. Sokólskiego i Nowym dworze pow. Lidzkiego. Do istniejących 37 Katolickich Stowarzyszeń Mężczyzn przybyło 3, a mianowicie w: Nowym-Dworze, Kuźnicy i Hożej.

Dział ogólny.

Ustrój organizacyjny naszych Stowarzyszeń — składa się z trzech stopni — najniższym, ale najważniejszym szczeblem są stowarzyszenia pracujące w poszczególnych parafjach; te łączą się w Centralę, tworząc w każdej Diecezji odpowiedni Związek, przytem Katolickie Związki Polek wszystkich Diecezji w Polsce łączą się w ogólnopolską Centralę tak zwane Zjednoczenie Katolickich Związków Polek z siedzibą w Poznaniu, natomiast Zjednoczenia Katolickich Związków Mężczyzn jeszcze nie wyłoniono.

Ponadto kobiety całego świata katolickiego, łączą się w Międzynarodowej Unji Katolickich Związków Kobięcych, która liczy 27 milionów członków.

Na czele tej Unji stoi Holenderka pani Steeberghe-Engering mianowana przez Ojca św. Zarząd tej Unji Międzynarodowej przyjeżdża do Polski i będzie obradował w Warszawie, a 1 czerwca odbędzie się ogólne zebranie, na którym ciekawe referaty dotyczące pracy w Stowarzyszeniach Kobięcych wygłoszą panie z zagranicy.

INSTRUKCJE

Dział ogólno-organizacyjny.

Wytyczne w pracy. Często może nasuwać się nam pytanie, co robić w Stowarzyszeniach Kobiet lub Mężczyzn, do czego dążyć, czem się kierować? I częstokroć rozpoczynamy to i owo i gubimy się w tej pracy. Otóż teraz otrzymaliśmy bardziej dokładne wskazówki do naszej pracy, które musimy ściśle tylko stosować, a są niemi rezolucje I Ar-

chidiecezjalnego Kongresu Eucharystycznego, który obradował w Wilnie w dniach 8, 9 i 10 maja b. r. i jak wiemy pod hasłem Akcji Katolickiej. Rezolucje te, w dosłownym ich brzmieniu znajdziemy w tymże numerze w dziale Instytutu Akcji Katolickiej.

Zarząd powinien dokładnie przeczytać, je przemyśleć i przedyskutować i punkt po punkcie wprowadzać w życie danego Stowarzyszenia.

Kogo przyjmować do Stowarzyszenia?

Organizacje Akcji Katolickiej mają niewątpliwie skupiać elitę — to znaczy nie masy, ale raczej mniejszą liczbę jednostek, ale wyborowych, tych najpewniejszych, najlepszych, co to i wstydu organizacji nie zrobią i pracować w niej będą i sami przez to skorzystają. O cóż tu chodzi? Przedewszystkiem o to, by jednostka, którą przyjmujemy do Katolickiego Stowarzyszenia Mężczyzn (Polek), była z przekonania i z postępowania swego katolikiem (czką), dalej, by miała pewne przygotowanie organizacyjne, no i trochę wolnego czasu, któryby chciała poświęcić pracy w Stowarzyszeniu. Więc któż ma się znaleźć w szeregach Stowarzyszenia? W pierwszym rzędzie starsi (sze) Druhowie (chny) ze Stowarzyszenia Młodzieży Polskiej, ci, którzy są już wyrobieni organizacyjnie, wypróbowani ideowo, a nie mogą już być w Stowarzyszeniu Młodzieży, bo pożenili się czy też wyszły zamąż, przekroczyli przepisaną granicę wieku (25 lat). Oni (ne) stanowić będą najmocniejszy fundament tej organizacji, dalej zelatorki Żywego Różańca, wreszcie panny i mężatki z innych organizacji parafjalnych. Podkreślamy tylko, że muszą to być jednostki młodsze, dzielniejsze i inteligentniejsze, bo takie tylko dadzą się wyrobić organizacyjnie i potrafią pracować w nowej organizacji. Dla mas mamy organizacje bractwne, do których każdy może należeć, bo nie wymagają one specjalnego przygotowania, ani intensywnej pracy. Katolickie Stowarzyszenie Mężczyzn (Polek) ma skupić niewielką liczbę jednostek, ale wyborową elitę, wtedy dopiero stanie się ono tem, czem być powinno — grupą apostołów (tek) nauki Chrystusowej.

Sekcje.

Zarządy Stowarzyszeń zwrócą baczną uwagę czy zostały zorganizowane w Stowarzyszeniach Sekcje i czy należycie pracują. W pierwszym rzędzie należy starać się o powołanie do życia sekcji: religijnej, oświatowej i społecznej. Wskazówki ogólne do pracy w nich podajemy.

Sekcja religijna.

1. Zaprenumeruje czasopisma religijne i zorganizuje wspólne czytanie ich w niedziele i święta. 2. Rozszerzać będzie specjalne nabożeństwo i cześć dla Eucharystji, organizując wspólne Komunje św. i Adoracje. 3. Postara się o zorganizowanie we wsi Koła Eucharystycznego. 4. Zwróci uwagę na nabożeństwo do Serca Pana Jezusa w m-cu czerwcu.

Sekcja oświatowa.

1. Zaprenumeruje pisma kulturalno-oświatowe do Czytelni i zorganizuje wspólne ich czytanie. 2. Sprowadzi czytanki wydawane przez „Dobrą prasę“ w Płocku (ul. Piekarska 5, setka z przesyłką kosztuje 3 zł.) 3. Postara się o sprowadzenie Encykliki Ojca św. „O wychowaniu“ i „O małżeństwie“ i zaznajomi z nimi członków przez odpowiednie pogadanki na zebraniach plenarnych.

Sekcja społeczna.

1. Zaopiekuje się i przyjdzie z pomocą Młodzieży zorganizowanej w Stowarzyszeniach Młodzieży Polskiej tworząc „Patronaty“ lub „Koła Przyjaciół“. 2. Zorganizuje odpowiednio niesienie pomocy potrzebującym w naszej wsi, zwłaszcza teraz w okresie robót polnych — pomoc w pracy w razie choroby lub opieka nad dziećmi w czasie pracy matki. Ponadto poszczególne Stowarzyszenia mogą pozakładać kasy Samopomocowe.

...Zapytacie: — jak mamy pracować? — Co mamy czynić? Przedewszystkiem żyć prawdziwie po chrześcijańsku. Albowiem — akcja to — życie. Cóż warte życie bez akcji? Czyż akcja nie jest wybitnym i głównym objawem życia? A więc *trzeba pracować i działać, by rozwijać i wzmacniać życie chrześcijańskie* i wasze chwalebne tradycje religijne, które odziedziczyliście po waszych przodkach.

Pius XI — Przemówienie do pielgrzymki polskiej dn. 4. X. 1929.

II. ZLOT S. M. P.

W dniach 8, 9, i 10 maja, jak wiemy już, odbył się w Wilnie Archidiecezjalny Kongres Eucharystyczny, o którym szczegółów nie podajemy, bo wszystkie S. M. P. znajdują sprawozdanie z niego w tych samych „Wiadomościach Akcji Katolickiej“, tylko w dziale „Instytutu“. Nas tu obchodzić będzie inna uroczystość — nasza organizacyjna, która w tym samym czasie się odbywała — Zlot Stowarzyszeń Młodzieży Polskiej z terenu Związku Wileńskiego. Zbyt długo już, bo pięć pełnych lat, nie odrywaliśmy się prawie od ciężkiej orki — codziennej, szarej pracy, zasklepiliśmy się w sobie, zapomnieliśmy, że nas tysiące już tu u nas nawet, że jesteśmy armją. I oto Związek korzystając z uroczystości Kongresowych w Wilnie, uznał, że nadszedł czas oderwania się od codziennej pracy, że trzeba, by młodzież na kilka dni opuściła swoje posterunki, przyjechała do Wilna, spotkała się ze sobą, porozmawiała, podzieliła się wrażeniami, myślami, dorobkiem swym, by każda Druchna, każdy Druh poczuł się częścią tej naszej wielotysięcznej armji, małą częścią, ale ściśle zespoloną, zrosniętą z całością, by wreszcie i co najważniejsza mogła się skąpać w ożywczej źródle płynącym z Eucharystji, nastroić się na wyższy ton, rozpalic w sercu ten wielki płomień Boży — ukochanie rzeczy wielkich, by po powrocie tam, na dawne, chwilowo opuszczone stanowiska, płomień ten rozgorzał jeszcze, wzmógł się, i jednym wielkim pożarem ogarnął młode serce wszystkich bez wyjątku, pociągając je do służby dobrej, wielkiej, Bożej sprawy. Związek rzucił więc apel: „Wszyscy na Zlot do Wilna“ i apel ten obiegił cały teren, dotarł wszędzie i głośnym echem obić się o serca młodzieży. Nigdy jeszcze nie zawiedliśmy się, apelując do naszych S. M. P. nie spotkał nas zawód i teraz, bo zaroilo się, zawrzało, w cichych Ogniskach, do Związku napływały wciąż nowe zgłoszenia ze wszęch stron.

Dnia 7 maja od rana już rojno było na ul. Metropolitalnej 1 — w siedzibie Związku, odświętnie przybranej zielenią, a nad bramą witały przybyłych sztandary o barwach papieskich, narodowych i Stowarzyszeniowych, oraz godła S. M. P. Kolejną i pieszo, głównie pieszo, przybywały wciąż nowe grupy, spotykane na dworcu i na szosach, przy rogatkach miasta, przez młodzież wileńską i przedstawicieli Związku, meldowało się to wszystko w biurze kwaterunkowym i śpieszyło do Ogródu po-Bernardyńskiego, gdzie Magistrat Miasta gościnnie udzielił schronienia młodym gościom w Gmachu Teatru Letniego i Głównym Pawilonie Targów. Zbyt wygodnie tam nie było — słoma tylko do spania, ale na to się nie zwracało uwagi, zmęczenie i radość, żeśmy oto wszyscy razem, na wspólnej uroczystości, wzięła górę. Do rana prawie przybywały wciąż nowe pielgrzymki piesze, prawie cały powiat Wil.-Trocki w ten sposób przybył na Zlot, nawet i dalsze powiaty w braku gotówki na kosztowny przejazd koleją wędrowały pie-

szo, ale rekord pobiły dzielne, znane już w Związku ze swej pracy — Postawy, tak pobiły rekord, bo przewędrowały 136 klm. ale na Zlocie ich nie zabrakło, a cóż znaczy zmęczenie wobec spełnionego obowiązku i głębokiego wewnętrznego zadowolenia? Świt dnia 8 maja postawił wszystkich na nogi. Wszyscy odświętnie ubrani przeważnie w mundurach organizacyjnych sformowali szeregi w alejach Ogrodu pod kierownictwem Instruktorów Związkowych, ostatnie ich uwagi, wskazówki, ostatni rzut oka, potem przegląd szyków przez Komendanta Związku p. Majora St. Pilczewskiego i wymarsz do Bazyliki na uroczyste nabożeństwo. Ale na Placu jeszcze raz zatrzymało się wszystko, ostatni przegląd przez członków Rady Związkowej z jej Prezesem p. Pułkownikiem Wł. Piaseckim na czele i narazie koniec.

Wypełniła się stara Bazylika hufcami młodych, pochylonych w kornej modlitwie u stóp Pana nad Pany. Uroczystą Mszę św. celebrował Najdostojniejszy Protektor Związku J. E. ks. Arcybiskup-Metropolita, a kazanie wygłosił Wice-Prezes Rady Związkowej ks. Prof. D-r. Walerjan Meysztowicz. Przebrzmiały organy, wychodzimy wszyscy i szybko, a sprawnie formujemy szeregi, bo czeka nas nielada rzecz, mamy się zaprezentować władzom. Defilada. Przy gmachu Województwa stanęła trybuna ozdobiona w zieleń, barwy i godła S. M. P. a na niej dostrzegamy przedstawicieli władz z Najdostojniejszym naszym Arcypasterzem i p. Wojewodą Wileńskim na czele. Dziarsko przemaszerały szeregi S. M. P. poprzedzane Kompanją honorową i lasem sztandarów i szybko podążyły do Sali Miejskiej, gdzie odbyć się miało zebranie Złotowe. Wypełniła się duża sala po brzegi, na dole zabrakło miejsc, ba, nawet galerje były pełne, gwar, radość i zaciekawienie małuje się na twarzach. Nagle gwar ucichł, bo oto orkiestra wita Dostojnych Gości, którzy raczyli zaszczyścić naszą uroczystość J. E. J. E. ks. Arcybiskupa Jałbrzykowskiego i ks. Biskupa Michalkiewicza, oraz p. Wojewodę, a oprócz nich przybyli i inni goście — przedstawiciele bratnich organizacji.

Zebranie zagał Prezes Rady Związkowej p. Pułk. Wł. Piasecki, podkreślając mocno charakter naszej organizacji, uwypuklając nasze cele i zadania i w serdecznych słowach witając gości, członków Patronatów i młodzież. Przewodnictwo objął członek Rady Związkowej pan Mecenas Józef Zmitrowicz. Uchwalono zaraz wysłanie dwóch depeş do Ojca św. i do Prezydenta R. P. oto ich treść:

Depesza do Ojca Świętego.

Rzym-Watykan.

Ojcze Święty, zebrana na drugim Zlocie Stowarzyszeń Młodzieży Polskiej młodzież pozaszkolna: robotnicza, rzemieślnicza i rolna z terenu Archidiecezji Wileńskiej w liczbie ponad dwa tysiące, reprezentujące około dziesięciu tysięcy członków, zapewnia Cię, iż nietylko wierne stoi i stać będzie pod znakami świętego kościoła Rzymsko-Katolickiego, lecz także usilnie dąży, jako organizacja Akcji Katolickiej, do urzeczywistnienia Twego wezwania, strzegąc go jako żrenicy swego oka.

Jednocześnie składamy Ci, Ojcze Święty, wyrazy najwyższej czci i hołdu synowskiego przywiązania z prośbą o Apostolskie Błogosławieństwo.

Depesza do Pana Prezydenta.

*Pan Prezydent Rzeczypospolitej
Polskiej Ignacy Mościcki*
Zamek, Warszawa.

Zebrana na drugim Zlocie Stowarzyszeń Młodzieży Polskiej młodzież pozaszkolna z terenu Związku Wileńskiego w liczbie ponad dwa tysiące, reprezentujące dziesięć tysięcy zorganizowanej młodzieży rzemieślniczej, robotniczej i rolnej, zasyła Panu Prezydentowi wyrazy czci i hołdu jako najwierniejsi obywatele, zapewniając, że w pracy państwowo-twórczej dla dobra Najjaśniejszej Rzeczypospolitej wyteży wszystkie swe siły duchowe i fizyczne, a jeśli zajdzie potrzeba stanie w pierwszych szeregach Jej obrońców.

I oto śpieszymy teraz podzielić się ze wszystkimi wiadomością, że dn. 27 maja nadeszło do nas pismo treści następującej:

Wojewoda Wileński.

Wilno, dnia 26 maja 1931 r.

Do
Zarządu Stowarzyszeń Młodzieży Polskiej
w/m.
Metropolitalna 1.

Upoważniony przez *Pana Prezydenta Rzeczypospolitej* niniejszem wyrażam podziękowanie uczestnikom II Zlotu Stowarzyszeń Młodzieży Polskiej w Wilnie za depeszę hołdowniczą z dnia 9 b. m., nadesłaną z okazji Zlotu.

(—) *Kirtiklis*
Wojewoda.

A i Związek z okazji Zlotu otrzymał dużo najserdeczniejszych życzeń, a mianowicie od: J. E. Ks. Biskupa Bandurskiego, Zjednoczenia Młodzieży Polskiej, Związku Młodzieży Polskiej w Chełmie, Katowicach, Przemyślu, Poznaniu (męski), Łomży, Poznaniu (żeński), Częstochowie, Tarnowie, Łodzi, za które, chociaż wysłaliśmy specjalne podziękowania, składamy raz jeszcze serdeczne „Bóg zapłać“.

W dalszym ciągu Zebrania Złotowego nastąpiły przemówienia powitalne. Pierwszy zabrał głos J. E. Ks. Arcybiskup, zwracając uwagę na znaczenie młodości, która niezatarte piętno kładzie na duszach i sercach ludzi, podkreślił charakter wybitnie apolityczny S.M.P. zachęcał do gorliwej, wytrwałej pracy w służbie Kościoła i Państwa.

A po nim zabrał głos Wojewoda Wileński p. Stefan Kirtiklis, przemawiając mniej więcej w te słowa: „Gdy powitał Was Wasz Opiekun duchowy i kierownik J. E. Ks. Arcybiskup-Metropolita, złem byłoby, gdyby życzeń swoich nie wyraził Wam na ziemi wileńskiej przedstawiciel Rządu Rzeczypospolitej — Wojewoda Wileński.

Tem chętniejszem witam Was sercem, iż widzę w Was organizację, która pod sztandarami swemi skupia najpiękniejsze myśli i ideały.

Jesteście na naszym terenie najliczniejszą organizacją i wierzę, że gdy przyjdzie czas, że my starzy będziemy już musieli ustąpić, Wy podejmiecie trud budowania mocarstwowej potęgi Polski“.

A dalej serdeczne słowa powitania popłynęły z ust przedstawicieli: Federacji Polskich Obrońców Ojczyzny, Archidiecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej, Katolickiego Związku Polek, Katolickiego Związku Mężczyzn, Chrześcijańsko-Narodowego Związku Nauczycielstwa Szkół Powszechnych, Polskiej Macierzy Szkolnej, Wojewódzkiego Koła Ziemianek, Chrześcijańskiego Uniwersytetu Robotniczego, Stowarzyszenia Młodzieży Akademickiej „Odrodzenie“ i Korporacji Akademickiej „Conradia“.

Po przemówieniach nastąpił krótki, ale z zapałem i werwą wygłoszony referat n. t. „S.M.P. jako armja walcząca o oddanie Polski Chrystusowi“, to też prelegent p. E. Andruszkiewicz niedawny Instruktor Związku Młodzieży Polskiej, obecnie p./o. Dyrektora Katolickiego Związku Mężczyzn Archidiecezji Wileńskiej, został nagrodzony rżęsiestami oklaskami. W wyniku referatu zgłoszona została i uchwalona następująca rezolucja wśród ogólnego entuzjazmu:

Drugi Zlot Stowarzyszeń Młodzieży Polskiej Związku Wileńskiego zebrany w Wilnie w dniu 8 maja 1931 r. w ilości ponad dwa tysiące Druchen i Druhów, reprezentujących około dziesięciu tysięcy członków S.M.P. z terenu Związku Wileńskiego, stwierdza iż:

1. Stowarzyszenia Młodzieży Polskiej, jako organizacje wychowawcze, całokształt wychowania człowieka i obywatela na zasadach wiary i moralności katolickiej opierają i opierać będą. Drogowskazem dla nas w pracy wychowawczej jest Encyklika Ojca św. Piusa XI o chrześcijańskim wychowaniu Młodzieży, ściśle rozgraniczająca wpływ rodziny, Kościoła i Państwa.

2. Stowarzyszenia Młodzieży Polskiej uznane za organizację Akcji Katolickiej są armją, w karnych szeregach walcząca o oddanie Polski Chrystusowi we wszystkich przejawach życia prywatnego i publicznego.

3. Stowarzyszenia Młodzieży Polskiej jako organizacja Akcji Katolickiej stały, stoją i stać będą poza i ponad jakimikolwiek partjami politycznymi.

4. Stowarzyszenia Młodzieży Polskiej jako organizacja na terenie Północno-Wschodnim ziem Rzeczypospolitej w przeciągu sześciu lat stworzyły nie tylko karne szeregi organizacyjne, lecz także są czynnikiem państwowo-twórczym, gdyż wychowują młodzież pozaszkolną wszechstronnie, a więc w dziedzinie organizacyjnej, kulturalno-oświatowej, przysposobienia zawodowego, zwłaszcza rolniczego, wychowania fizycznego, oraz przysposobienia wojskowego.

5. Stowarzyszenia Młodzieży Polskiej w codziennej swej pracy doznają licznych trudności, wynikających już to z charakteru ziem naszych, — już to ze strony ludzi złej woli, jak również ze strony niektórych wpływowych czynników niedoceniających naszej pracy w całokształcie jej zadań.

II Zlot Stowarzyszeń Młodzieży Polskiej z zadowoleniem stwier-

dza, iż mimo tych najróżnorodniejszych trudności, występujących jak skrawo w 1930 r. nietylko twórcza praca S.M.P. nie osłabła, lecz odwrotnie wzmocniła się, spotęgowała, wzrosła, o czym najlepiej świadczy liczebny wzrost członków o 50% większy w roku 1930 w porównaniu z rokiem 1929.

II Zlot Stowarzyszeń Młodzieży Polskiej biorąc wszystko powyższe pod uwagę wzywa wszystkie S.M.P. Związku do tem energiczniejszej i owocniejszej pracy, a młodzież pozaszkolną dotychczas w S.M.P. nie zrzeszoną do wspólnego z nami wysiłku w naszych szeregach świadomi będąc tego, że: „Gdy z nami Bóg, przeciw nam któż? - On jest najwyższą siłą!”

Zebranie dobiegło końca. Na dany znak powstali wszyscy i z młodych, wezbranych wzruszeniem i radością i entuzjazmem piersi, popłynęły podniosłe słowa hymnu — przysięgi: „Hej do apelu”. — Koniec już. Wspólna fotografja i szybko wychodzimy, bo trzeba śpieszyć do Ostrej Bramy na otwarcie uroczyste Kongresu. Zmęczeni wszyscy, głodni, ale nic to, dziarsko ruszamy, by oddać cześć Panu, a stamtąd do kwater już na odpoczynek i posiłek skromny, składający się z naszych zapasów z domu przywiezionych i kawy zgotowanej w kuchniach wojskowych, dymiących nad brzegami Wilenki. Ale poczty sztandarowe jeszcze nie skończyły swego zadania i ruszyły z powrotem do Sali Miejskiej na uroczyste I zebranie plenarne Kongresu.

Niewiele jednak czasu było na odpoczynek, bo o godz. 23-ej znowu zbiórka i wymarsz do Ostrej Bramy na Mszę Pontyfikalną. Pomęczyliśmy się wszyscy porządnie, ale nigdzie nas nie brakło, wszędzie byliśmy pierwsi.

Tak upłynął pierwszy dzień Zlotu.

Dn. 9 maja w sobotę rozpoczęliśmy uroczystość od Mszy św. recytowanej po polsku, niestety, nie wszyscy recytowali, bo nie wszyscy umieli, ale na przyszły Zlot, to już nieumiejących nie będzie, a i teraz spora gromada była „recytantów”. A strachu było dużo, bo wszyscy widzieli mikrofon radja i wiedzieli, że każde słowo płynie na falach eteru w dal na całą Polskę, ale jakoś nieźle to poszło. Msza św. była w kościele św. Jana, celebrował ją ks. Żelaźnicki, Dyrektor Związku Robotników Polskich w Łomży, a kazanie n. t. „Eucharystja słońcem młodości“ wygł. ks. Prof. Dr. Walerjan Meyszto-wicz, Wice-Prezes Rady Związkowej w Wilnie.

Po nabożeństwie ruszył barwny pochód znowu do Sali Miejskiej na obrady Sekcji Młodzieży Pozaszkolnej Kongresu Eucharystycznego. Tu spotkała nas miła niespodzianka, bo przyjechał znowu nasz Dostojny Protektor J. E. ks. Arcybiskup-Metropolita w towarzystwie J. E. ks. Biskupa Stanisława Łukomskiego z Łomży, który w serdecznych słowach przemówił do zebranych, udzielając pasterskiego błogosławieństwa, toteż gromkie „Niech żyje“ pożegnało opuszczających salę Dostojników. Obrady sekcji otworzył znowu Prezes Rady Związkowej p. Pułk. Wł. Piasecki, podkreślając wybitnie katolicki charakter SMP. I popłynęła pieśń „My chcemy Boga”, a potem referat p. Stanisława Stommy — Prezesa Stowarzyszenia Młodzieży Akademickiej „Odrodzenie“ n. t. „Znaczenie Eucharystji w wychowaniu i życiu mło-

dzieży pozaszkolnej“, znowu śpiew „Pieśń hołdu Maryi“, drugi referat n. t. „Młodzież skupiona dokoła Eucharystji — to zadatek wielkości narodu i Państwa“ wygłoszony przez p. Henryka Dembińskiego, Prezesa Stowarzyszenia Bratnia Pomoc Polskiej Młodzieży Akademickiej i byłego Prezesa „Odrodzenia“, wreszcie uchwalone zostały następujące rezolucje:

Rezolucje wynikające z I Referatu „Znaczenie Eucharystji w wychowaniu i życiu młodzieży“.

Zebrana na Kongresie Eucharystycznym w Wilnie Młodzież Pozaszkolna, skupiona w Stowarzyszeniach Młodzieży Polskiej świadoma swych celów i zadań stwierdza, iż:

1. Stowarzyszenia Młodzieży Polskiej jako organizacje Akcji Katolickiej dają właściwą gwarancję, że one wychowują pełnego człowieka.

2. Do wychowania tej pełni człowieczeństwa niezbędny jest wielki ideał, który porwie dusze młodzieży i poprowadzi je ku słońcu prawdy odwiecznej.

3. Za ideał ten Stowarzyszenia Młodzieży Polskiej uznają żywego w Eucharystji Chrystusa Pana, który jest dla nas Drogą, Prawdą i Żywotem.

Dlatego też, skupiona w Stowarzyszeniach Młodzieży Polskiej młodzież pozaszkolna męska i żeńska oświadcza, iż:

1. Niema prawdziwego chrześcijańskiego i katolickiego wychowania w SMP. bez wchłaniania w siebie mocy Bożej przez Eucharystję.

2. Stowarzyszenia Młodzieży Polskiej winny ustawicznie, w okresie kształtowania się charakterów czerpać tę moc Bożą, zagrzewać do tej akcji swych członków, a przez to tworzyć właściwe dla wychowania katolickiego środowisko, opromienione blaskiem Eucharystji.

3. W tym celu zebrana młodzież pozaszkolna na Archidiecezjalnym Kongresie Eucharystycznym postanawia, iż będzie dążyć, by:

1. We wszystkich Stowarzyszeniach Młodzieży Polskiej męskiej i żeńskiej powstały wewnątrz organizacji Koła Eucharystyczne.

2. We wszystkich Stowarzyszeniach Młodzieży Polskiej zaprowadzono prenumeratę pism Eucharystycznych.

3. Jednocześnie zebrani na Archidiecezjalnym Kongresie Eucharystycznym w Wilnie wzywają wszystką młodzież pozaszkolną do skupiania się w szeregi Stowarzyszeń Młodzieży Polskiej, jako organizacji wychowawczej o zasadach akcji katolickiej, stojącej ponad i poza wszelkimi partjami politycznymi.

Rezolucje wynikające z II Referatu:

„Młodzież skupiona około Eucharystji — to zadatek Wielkości Narodu i Państwa“.

Zebrana na Archidiecezjalnym Kongresie Eucharystycznym w Wilnie młodzież pozaszkolna zarówno męska jak i żeńska skupiona w Stowarzyszeniach Młodzieży Polskiej, świadoma tego, iż celem Stowarzyszeń Młodzieży Polskiej jest wyrobienie swych członków na światłych, dzielnych i czynnych członków społeczeństwa, przejętych duchem katolickim i polskim wzywa wszystkich swych rówieśników z terenu Archidiecezji Wileńskiej do wytrwałej pracy dla prawdziwej wielkości

Narodu i Państwa przez nieustanny Kult Najświętszego Sakramentu zarówno w Stowarzyszeniach Młodzieży Polskiej jak i innych organizacjach Młodzieży Pozaszkolnej, stojących twardo na gruncie zasad chrześcijańskich i katolickich.

Przedstawicielom Stowarzyszenia Młodzieży Akademickiej „Odrodzenie“ młodzież zgotowała spontaniczną owację, gdyż członkowie „Odrodzenia“ znani są naszym S. M. P. z szarej, codziennej, żmudnej pracy organizacyjnej i ideowej.

Po hymnie i całym szeregu gromkich „Niech żyje“, rozeszliśmy się na obiad i spoczynek, bo popołudniu druhowie udali się na krótką Adorację do Ostrej Bramy i na zwiedzanie miasta, a Druchny na przedstawienie p. t. „Obrona Częstochowy“ do Ogniska Kolejowego.

I uroczystości miały się ku końcowi już. W niedzielę dn. 10 maja udaliśmy się znowu na Plac Katedralny, by wziąć udział w uroczystym nabożeństwie na zakończenie Kongresu Eucharystycznego.

Po obiedzie Druchny zwiedzały miasto. Druhowie udali się na przedstawienie „Obrona Częstochowy“, ale to jeszcze nie wszystko, pozostała jeszcze bardzo ważna uroczystość, a mianowicie: Zjazdy Delegowanych żeński i męski. O g. 16-ej w mniejszym już gronie, bo Druchny w liczbie około 150, a Druhowie około 200, udali się wraz z pracownikami Związku, Przedstawicielami Rady Związkowej i Patronatu do Uniwersytetu Stefana Batorego, gdzie w Sali Śniadeckich nastąpiło wspólne otwarcie obu Zjazdów Delegowanych przez Prezesa Rady Związkowej p. Pułk. Wł. Piaseckiego, a następnie Druchny zostały na miejscu, obradując pod przewodnictwem Patronki p. Marii Wołczaskiej, która jest równocześnie członkiem Rady Związkowej, a Druhowie przeszli do Sali V, gdzie przewodnictwo objął p. Mecenas Józef Zmitrowicz II wice-prezes Rady Związkowej.

Sprawozdanie z działalności Związku za 1930 r. wygłosił Sekretarz Generalny ks. Franciszek Kafarski, stwierdzając przyrost liczebny SMP. i pogłębienie pracy. Referat ogólny n. t. „Radość w życiu człowieka“ wygłosił na obu Zjazdach p. Wacław Łapiński członek Stowarzyszenia Młodzieży Akademickiej „Odrodzenie“. Potem nastąpiło sprawozdanie finansowe Związku i sprawozdanie Rady Związkowej, oraz jej Komisji Rewizyjnej, dyskusja nad sprawozdaniami i udzielenie absolutorjum Zarządowi. A dalej przedstawienie budżetu Związku na rok 1931. Program pracy na 1931 r. w którym referent p. Mgr. B. Rusiecki, zastępca Sekretarza Generalnego, zwrócił uwagę na rozbudowę SMP. przez zastępy, na pogłębienie pracy kulturalno-oświatowej przez organizowanie w każdym Ognisku czytelnicy i na potrzebę dokładnej lustracji SMP. by w szeregach naszych została tylko doborowa młodzież. Wreszcie przeprowadzono wybory do Rady Związkowej, która w nowym swym składzie przedstawia się następująco: w 1931 r. ustąpili po dwuletniej kadencji: ks. prof. Dr. W. Meysztowicz, p. Wołczaska, p. Mohlowa, p. Domagała, p. Ostreyko i p. Tyszkiewicz, z tego ponownie zostali wybrani: ks. Prof. Dr. W. Meysztowicz, p. Wołczaska i p. Mohlowa, jako nowych członków Rady powołano ks. J. Zdanowicza, p. J. Turowską i p. A. Iwanowskiego, którzy stanowią Radę Związkową na 1931 r. wraz z 6-iu osobami wybranymi w 1930 r., a

mianowicie: ks. Kan. A. Kulesza, p. Pułk. Wł. Piasecki, p. L. Życka, p. H. Buczyńska, p. J. Zmitrowicz i p. W. Weysenhoff.

Na zakończenie Zjazdów Delegowanych, pracownicy Związkowi zgłosili cały szereg wniosków, które po dłuższej lub krótszej dyskusji zostały przyjęte. Szczególnie ożywioną dyskusję wywołały sprawy W. F. i P. W., a wniosek będący rezultatem dyskusji został przyjęty wśród niemilknących braw.

Wniosek Rady Związkowej i Zarządu Związku
w sprawie pogłębienia pracy religijnej w SMP.

VI Zjazd Delegowanych SMP. męskiej (żeńskiej), zwołany do Wilna dnia 10.V.31 r. doceniając znaczenie społeczno-wychowawcze życia nadprzyrodzonego w SMP. uchwala, że poszczególne Zarządy dołożą wszelkich starań do ożywienia lub powołania do życia kółek religijnych, oraz do specjalnego uwzględnienia w lokalnych programach pracy, punktów uwzględniających życie religijne. Ponadto Zarządy SMP. powinny wprowadzić zwyczaj: przynajmniej kwartalnej Komunii Świętej, Odprawiania Mszy Recytowanej i pielęgnowania przykazań kościelnych.

Wniosek Rady Związkowej i Zarządu Związku
w sprawie zlotów podczas Kongresów Eucharystycznych Dekanalnych.

VI Zjazd Delegowanych SMP. zdając sobie sprawę ze znaczenia wychowawczego i religijnego czci N. S., oraz biorąc pod uwagę fakt, że nie wszystkie SMP. mogły wziąć udział w I Archidiecezjalnym Kongresie Eucharystycznym wzywa wszystkich członków SMP. do jak najliczniejszego udziału w Powiatowych względnie Dekanalnych Kongresach Eucharystycznych celem oddania hołdu i czci Chrystusowi – Królowi, utajonemu w Przenajświętszym Sakramencie Ołtarza.

Wniosek Rady Związkowej i Zarządu Związku
w sprawie pogłębienia pracy kulturalno-oświatowej w S. M. P.

VI Zjazd Delegowanych S. M. P. stwierdzając dodatnie wyniki dotychczasowej pracy wychowawczo-kulturalno-oświatowej ześrodkowanej w Ogniskach wzywa wszystkie Stowarzyszenia do pogłębienia jej przez tworzenie w każdym S. M. P. ujętych w ramy organizacyjne kółek oświatowych, samodzielne opracowywanie referatów przynajmniej jeden na każdego (dą) Druha (nę) w ciągu roku i organizowanie w każdym Ognisku czytelní.

Wniosek Rady Związkowej i Zarządu Związku
w sprawie przysposobienia rolniczego.

VI Zjazd Delegowanych S. M. P. doceniając znaczenie podniesienia kultury rolnej na wyższy poziom w kraju przez powszechne nauczanie rolnictwa, skieruje swoje wysiłki do krzewienia zamiłowania do przysposobienia rolniczego wśród najszerszych warstw Młodzieży Stowarzyszeniowej.

Łącznie z tem — Zjazd, stwierdzając przodującą rolę S. M. P. w akcji przysposobienia rolniczego w latach ubiegłych, postanawia, że w roku bież. wszystkie zgłoszone przez S. M. P. zespoły do konkursów rolniczych bezwzględnie i pod rygiorem organizacyjnym doprowadzą sumiennie pracę do końca tak, aby żaden zespół, ani też żaden zgłoszony do konkursu uczestnik nie ubył z szeregu..

Wniosek Rady Związkowej i Zarządu Związku
w sprawie Akcji W. F. i P. W. w S. M. P.

VI Zjazd Delegowanych w S. M. P. stwierdza z ubolewaniem, iż odpowiedzialne czynniki nie tylko nie doceniają w pracy S. M. P. działu P. W. i W. F. lecz są objawy tamowania tej pracy. Odpowiednie czynniki nie zawsze stoją na wysokości swego zadania w stosunku do S. M. P. Wobec tego Zjazd Delegowanych stwierdza, iż sposoby tamowania pracy w S. M. P. przez odpowiedzialne czynniki szkodzą samej idei P. W., a dobro Państwa Polskiego wymaga ogarnięcia tą ideą jak najszerszych warstw obywateli. Wobec powyższego VI Zjazd Delegowanych jak najkategoryczniej protestuje przeciwko próbom uszczuplenia P. W. w S. M. P. i ze swej strony oświadcza, iż wszelkimi siłami dążyć będzie do tego, by w pracy dla zapewnienia obronności granic naszej Ojczyzny wszystkie S. M. P. stanęły w pierwszych Jej obrońców szeregach.

Wniosek Rady Związkowej i Zarządu Związku
w sprawie kursów fachowych w S. M. P.

VI Zjazd Delegowanych S. M. P. Żeńskiej stwierdza, że każda Drużna podczas pobytu swego w szeregach S. M. P. powinna zdobyć wszechstronne, między innymi także fachowe, przygotowanie do czekających ją w przyszłości obowiązków gospodyni domu i wzywa wszystkie S. M. P. żeńskie do zorganizowania w ciągu roku przynajmniej jednego kursu fachowego jako to: kroju i szycia, robót ręcznych, gotowania i gospodarstwa domowego, lub samarytańskiego, a także do przerabiania kursów korespondencyjnych Staszica dla Gospodyń Wiejskich.

Wniosek Rady Związkowej i Zarządu Związku
w sprawie akcji zewnętrznej S. M. P.

VI Zjazd Delegowanych S. M. P. Męskiej (Żeńskiej) zwołany do Wilna dn. 10.V.31 r. doceniając znaczenie akcji zewnętrznej S. M. P., uchwała, że poszczególne Zarządy dołożą wszelkich starań, by na swoim terenie S. M. P. było inicjatorem, oraz wykonawcą przy:

1) urządzaniu tygodni L. O. P. P., Floty narodowej, Przeciwgruźliczego, alkoholowego i t. d.

2) ogólnej akcji na rzecz zbiórki ciepłych rzeczy dla niezamożnej diatwy szkół powszechnych, oraz dokarmiania tychże dzieci.

3) stawiania nowych krzyży lub odnawiania kapliczek, ogrodzeń cmentarnych, oraz przyjscia z pomocą chorym, ubogim i potrzebującym w swojej parafji.

Na tem skończyły się obrady. Należy podkreślić z wielkiem uznaniem bardzo ciekawą i ożywioną dyskusję, która wywiązała się zwłaszcza na obradach męskiego Zjazdu, a przemówienia Druhów cechowało wielkie zrozumienie idei Stowarzyszeniowej, przywiązanie do pracy i silne postanowienie wytrwania w niej mimo przeszkód i trudności, by nie dać sobie zabrać ani jednego odcinka dotąd posiadanego.

Kilka serdecznych przemówień pożegnalnych, w podniosłym nastroju odśpiewany hymn „Hej do apelu“ i cały szereg długo niemilknących okrzyków „Niech żyje“. I już wszystko. Uroczystości skończyły się. Zaczęto się rozjeżdżać. Spora grupka została jednak i dnia 11 maja wyruszyła do Kalwarji pod kierownictwem ks. B. Maciejowskiego i pracowników Związku. Ot i koniec, po uroczystych dniach spędzonych w Wilnie, wróciło się do codziennej pracy unosząc ze sobą niezatarte wspomnienia wspólnie spędzonych chwil, i dużo, dużo zapamiętała i chęci do pracy, w której najserdeczniejsze „Szczęść Boże“ składa wszystkim Związek.

Podziękowania. PWielebnym ks. ks. Protektorom, Szanownym Patronom i Rodzicom za ułatwienie młodzieży wzięcia udziału w uroczystościach Wileńskich najserdeczniejsze „Bóg zapłać“ składamy.

Tym wszystkim Druhom i Druhom, którzy w poczuciu obowiązku organizacyjnego przybyli na Zlot do Wilna, tym zwłaszcza, co nie szczędząc trudu, pieszo z odległych okolic szli, Związek na tem miejscu składa podziękowanie i wyraża uznanie za ofiarność i spełnienie obowiązku Stowarzyszeniowego, życząc, by zawsze w równej mierze „Gotowi byli służyć sprawie“. Szczególniejszą wdzięczność wyrażamy Druhom Adamkiewiczównie Janinie, Szmitowskiej Helenie, Sienicównie Anastazji (S. M. P. im. E. Orzeszkowej), Imbrysównie Marji (S. M. P. im. św. Teresy), oraz Druhom: Pietrukańcowi Pawłowi (S. M. P. im. ks. P. Skargi), Łyskawce Franciszkowi (S. M. P. im. św. Kazimierza), Chmielewskiemu Romualdowi (S. M. P. im. św. Jerzego), Misiukowi Dominikowi (S. M. P. im. św. Alojzego) wszyscy z S. M. P. m. Wilna za ofiarną, gorliwą pomoc przy organizowaniu II Zlotu.

Dziękujemy wreszcie wszystkim, którzy w jakikolwiek sposób nam w pracy naszej pomoc okazali, ale... do S. M. P. m. Wilna mamy też i wielkie „ale“ — a za co? Domyślcie się sami. A kto ciekawy — niech dowie się w Związku.

DZIAŁ SPAWOZDAWCZY.

I. DZIAŁ OGÓLNO-ORGANIZACYJNY.

Personalja.

Sekretarz Generalny Związku Młodzieży Polskiej ks. Franciszek Kafarski towarzyszy J. E. Ks. Arcybiskupowi podczas wizytacyj i załatwia jednocześnie sprawy związane z Akcją Katolicką.

Z dniem 1-go maja ze stanowiska zastępcy Referenta p. r. ustąpił na własne żądanie p. Stanisław Sikorski.

Z dniem 10 maja Patronat powiatowy w Postawach zaangażował za zgodą Związku p. Witolda Paździora na stanowisko Instruktora.

Konferencje, zebrania, odprawy. — Dnia 20 maja br. o godz. 19-tej odbyła się w pałacu Reprezentacyjnym R. P. konferencja z p. Wojewodą Wileńskim Stefanem Kirtiklisem w sprawie całokształtu prac S. M. P. na terenie Województwa Wileńskiego. W konferencji wzięli udział: w zast. Ks. Dyr. Fr. Kafarskiego ks. Prof. Dr. Walerjan Meysztowicz, z ramienia Zarządu Związku — zastępca Sekretarza Generalnego p. Mgr. Bernard Rusiecki, z ramienia Komendy Związkowej — Komendant Związku p. Mjr. Stanisław Pilczewski.

Dnia 4-go 'maja odbyło się posiedzenie Rady Związkowej celem ostatecznego omówienia spraw II Zlotu, VI Zjazdu Delegowanych, oraz udziału S. M. P. w Kongresie Eucharystycznym. W miesiącu maju odbyły się 4 odprawy pracowników Związkowych w celu omówienia spraw Zlotu, Zjazdów Delegowanych, Kongresu Eucharystycznego, oraz usprawnienia pracy w S. M. P.

Dnia 12 maja br. odbyła się odprawa pp. Instruktorów i Podinstruktorów z całego terenu Związku, wypełniły ją dokładne sprawozdania z pracy w poszczególnych powiatach, oraz omówienie spraw aktualnych W.F. i P.W. oraz P. r.

OKRĘGI.

I. Okręg Wileński.

Związek. — W m-cu maju Związek zwizytował S. M. P. męskiej im. św. Stanisława Kostki w Wilnie. Pozatem pracownicy Związku wyjeżdżali do: Białej Waki na Święto Druchen dn. 17 maja, do Święcian na Kongres Eucharystyczny dn. 23 i 24 maja, do Białegostoku na Kongres Eucharystyczny i Zlot Powiatowy dn. 30 i 31 maja.

Kursy dla Zarządów. — W poprzednim numerze Wiadomości omyłkowo nie został wyszczególniony kurs dla Zarządów, który się odbył dn. 25 i 26 kwietnia w Mejszagole dla okolicznych S. M. P.

Pow. W.-Trocki.

W m-cu maju D-h Podinstruktor odwiedził następujące S. M. P. Dekanat Worniański: Worniany Kuliszki, Gierwiaty, Michaliszki, Świronki Kiemieliszki. Oprócz tego Niemenczyn, Hajduny, Ławaryszki, Pryciuny, Sużany, Jęczmieniszki, Paciuny, Mejszagoła.

Powiat Oszmiański.

Druh Podinstruktor pow. Oszmiańskiego odwiedził w maju następujące S. M. P.: Debiesie (2 razy), Polany (2 razy), Oszmiana, Żuprany (2 razy), Dokurniszki, Węstawinięta, Szutowicze, Graużyszki, Giniowce, Siemiuny, Powiaże, Narwiliszki, Boruny, Piotrowicze, Kopcewicze, Kajęcinięta, Giejstuny, Stare Boruny, Holszany, Kleje (2 razy).

Powiat Święciański.

Druh Podinstruktor pow. Święciańskiego odwiedził w m-cu maju następujące S. M. P.: Święciany (4 razy), Komaje, Podbrodzie oraz zastępy: Astaszonka, Sudata, Boguciszki, Gasiuliszki, Samoduryszki, Traczuny.

W dniach 23 i 24 maja odbył się w Święcianach Dekanalny Kongres Eucharystyczny. Młodzież wzięła udział w Kongresie jako Sekcja Młodzieży Pozaszkolnej. Ogółem z terenu Dekanatu przybyło 105 osób Druhen i Druhów, w obradach sekcji wzięło udział przeszło 300 osób, w tem bardzo dużo młodzieży niezorganizowanej w S. M. P. Obrady Sekcji otworzył w imieniu Patronatu Powiatowego w Święcianach ks. Czesław Sztejn, referat zaś n. t. „Młodzież skupiona około Eucharystji — to zadatek wielkości Narodu i Państwa“ wygłosił zastępca Sekretarza Generalnego Związku Wileńskiego p. Mgr. B. Rusiecki. W wyniku referatu tego uchwalona została następująca rezolucja:

Zebrana na Dekanalnym Kongresie Eucharystycznym w Święcianach młodzież pozaszkolna zarówno męska jak i żeńska skupiona w Stowarzyszeniach Młodzieży Polskiej, świadoma tego, iż celem Stowarzyszeń Młodzieży Polskiej jest wyrobienie swych członków na światłych, dzielnych i czynnych członków społeczeństwa, przejętych duchem katolickim i polskim wzywa wszystkich swych rówieśników z terenu powiatu Święciańskiego do wytrwałej pracy dla prawdziwej wielkości Narodu i Państwa przez nieustanny Kult Najświętszego Sakramentu zarówno w Stowarzyszeniach Młodzieży Polskiej jak i innych organizacjach młodzieży pozaszkolnej, stojących twardo na gruncie zasad chrześcijańskich i katolickich. Prócz tego przemówił do Młodzieży Ks. Dyrektor Fr. Kafarski zachęcając ją do wytrwałej pracy na polu organizacyj Akcji Katolickiej.

II. Okręg Białostocki.

Powiat Grodzieński.

Dnia 13 i 14 maja odbył się w Grodnie powiatowy Kongres Eucharystyczny, w którym wzięła także udział młodzież pozaszkolna z S.M.P. Z ramienia Związku uczestniczył w tych uroczystościach Ks. Dyrektor Fr. Kafarski. Bliższych szczegółów nie otrzymaliśmy dotąd.

Powiat Białostocki.

Dnia 30 i 31 maja odbył się w Białymstoku powiatowy Kongres Eucharystyczny, połączony ze Zlotem S.M.P. z terenu powiatu Białostockiego, które przybyły w liczbie około 1000 Druhen i Druhów. Na Zebraniu Zlotowem, gdzie przemawiali przedstawiciele władz i organizacji społecznych, został wygłoszony referat p. t. „Młodzież pozaszkolna jako armja walcząca o oddanie Polski Chrystusowi“. Prelegent p. Mgr. B. Rusiecki, zastępca Sekretarza Generalnego Związku Wileńskiego zgłosił w wyniku referatu rezolucję, która została jednogłośnie przyjęta. Obrady Sekcji Młodzieży Pozaszkolnej Kongresu

Eucharystycznego otworzył X. Dyrektor Fr. Kafarski. W obradach wzięło udział około 1000 młodzieży. Referat n. t. „Eucharystja a wychowanie młodzieży pozaszkolnej“ wygłosił p. Mgr. Bernard Rusiecki, zgłaszając odpowiednią rezolucję, która została uchwalona.

Z innych powiatów okręgu Białostockiego, jak również z okręgu Lidzkiego wiadomości brak.

II. DZIAŁ ROLNY.

I. Według posiadanych informacji, do wszystkich zgłoszonych zespołów konkursowych zostały wysłane wszelkie materiały konkursowe, jak nasiona, ziemniaki, jaja wylęgowe i inn. zostało to uskuteczniło — częściowo przez Związek Młodzieży Polskiej, częściowo zaś przez powiatowe Komitety p. r.

Zespoły zgłoszone do Konkursu wychowu prosiąt częściowo zmieniły ten temat na inny, bardziej łatwy do przeprowadzenia, przeważnie na uprawowe. Te zaś zespoły, które trwają na stanowisku do prowadzenia Konkursu wychowu prosiąt, materiały hodowlane otrzymują przez powiatowe Komitety p. r.

Nasiona kukurydzy „wczesnej Bydgoskiej“ otrzymane ze Zjednoczenia Młodzieży Polskiej w Poznaniu zostały częściowo rozdane S.M.P. na zlocie Młodzieży, który się odbył w dn. 8, 9 i 10 maja r. b., częściowo zaś wysłane do tych S. M. P. które w swoim czasie nadesłały na te nasiona zapotrzebowania. Natomiast wiele S. M. P. zastosowało siew kukurydzy ze zbioru roku ubiegłego, co nie całkiem słuszne zastosowanie.

II. S. M. P. w Kalwarji trzeci rok zrządu założyło półka doświadczalne na gruntach ofiarne oddanych do czasowego użytku Młodzieży Stowarzyszonej przez Przewielebnego Księdza Dziekana Makarewicza — protektora S. M. P., praca na półkach, jak i w latach ubiegłych, będzie prowadzona pod kierownictwem referenta p. r. związku, który będzie dojeżdżać raz w tygodniu na wykłady teoretyczne i na udzielanie wskazówek praktycznych.

III. Do wszystkich S. M. P. które prowadzą konkursy rolnicze zostały rozesłane broszurki o uprawie ziemniaków, buraków pastewnych i kapusty. Stowarzyszenia, które prowadzą konkursy hodowlane, otrzymały broszurki o wychowie prosiąt i kur. Broszurki te winny stanowić własność Stowarzyszenia i służyć do użytku wszystkich członków S. M. P. — żeńskiej i męskiej. O ile Stowarzyszenie chciałoby zwiększyć stan posiadania tych broszurek w bibliotece stowarzyszeniowej, względnie ktoś z członków chciałby nabyć na osobistą własność — napiszcie do Związku. Każda broszurka kosztuje 50 gr.

III. DZIAŁ W. F.

Dnia 3 maja r. b. w Wilnie odbył się w ogrodzie po-Bernardyńskim tradycyjny bieg sztafetowy 10x1.000, w biegu tym drużyna S.M.P. w składzie dziesięciu druhów zajęła piąte miejsce.

Od dn. 19 kwietnia do dn. 19 maja r. b. odbywał się w Warszawie Kurs Instruktorów Pływackich, w kursie tym brał udział d-Ń Subotowicz Aleksander S. M. P. im Św. Kazimierza Wilno, który po ukończeniu uzyskał stopień instruktora pływactwa. Przyczem nadmieniamy, iż d-Ń Subotowicz był jedynym reprezentantem S. M. P. z całej Polski na wspomnianym kursie.

Obecnie d-Ń Subotowicz ma zamiar zająć się nauczaniem pływania na terenie m. Wilna w S. M. P., oraz może prowadzić naukę pływania na terenie Związku Wileńskiego w tych S. M. P. które zorganizują u siebie grupy chętne z pośród druhów do nauki pływania.

SPROSTOWANIA.

W numerze 1 Wiadomości Akcji Katolickiej za m-c maj w rozdziale Związek Młodzieży Polskiej, Dział W. F. wkrađły się następujące omyłki drukarskie, które obecnie prostujemy:

Stronica 17 wiersz 29 od góry: „zdobyło odznaki około 40 osób” winno być: „zdobyło odznaki około **140** osób“.

Stronica 27 wiersz 24 od góry „26 i 27 IV 31 r. Zawody na odznakę P. Z. L. A. org. 3 Baon Saperów” winno być „**26 I 27 IX** 31 r. Zawody na odznakę P. Z. L. A. org. 3 Baon Saperów“.

Stronica 28 wiersz 12 „bieg 150 lub 3000 mtr.“ winno być „bieg **1500** lub **3000** mtr“.

INSTRUKCJE ZWIĄZKU.

I. DZIAŁ OGÓLNO-ORGANIZACYJNY.

Kongresy Eucharystyczne. Nie wszyscy członkowie S. M. P. mieli możność wziąć udział w Kongresie Eucharystycznym w Wilnie i w Złocie ogólnozwiązkowym, a szkoda, bo wieleby skorzystali. Trzeba temu zaradzić i wziąć jak najliczniejszy udział w Kongresach i Złotach Dekanalnych. Związek przypomina, że w czerwcu i lipcu Kongresy będą się odbywały w następujących terminach. Iwje—12 i 13 czerwca; Lida—13 i 14 czerwca; Brasław—20 i 21 czerwca; Głębokie—15 i 16 lipca; Oszmiana—18 i 19 lipca. Wszystkie S. M. P. z wyżej wymienionych dekanatów obowiązane są wziąć udział w Kongresach ze sztandarami, proporczykami i w mundurach tak jak w Wilnie. Ale pamiętajmy, że tu już nie będzie takich trudności z przejazdem, jak do Wilna i dlatego żadnej Druchny i żadnego Druha nie powinno zabraknąć na tych wielkich uroczystościach ku czci Chrystusa Pana.

Kółko religijne. A jak się posuwa nasza praca religijna? Toć to fundament wszystkiego. W czerwcu nie zapomnijmy o szerzeniu specjalnej czci i nabożeństwa do Serca Pana Jezusa i do Eucharystji.—Pamiętamy, chyba naszą uchwałę Złotową? Uczmy się recytacji Mszy św., byśmy mogli u siebie urządzić takie same uroczyste, wspólne nabo-

żeństwo, jakie było w Wilnie na Zlocie. Zaprenumerujmy czasopisma religijne „Posłaniec Serca Jezusowego“, „Rycerz Niepokalanej“, „Hostja“, „Młodzież Misyjna“ — są bardzo tanie, kosztują parę złotych rocznie, o adresy zwróćcie się do swego x. Proboszcza, lub do Związku i czytajcie je wspólnie, a rozpowszechniajcie we wsi.

Wieczór św. Jana. 24 czerwca mamy uroczystość św. Jana, a w wigilję dnia tego zwykliśmy urządzać Sobótki jako zabytek z czasów pogańskich jeszcze. Tylko tam była to uroczystość religijna, a u nas jest to bardzo miła i przyjemna zabawa. Które S. M. P. potrafi zorganizować to u siebie? Zróbmy przedstawienie na świeżem powietrzu, nauczmy się rozmaitych pieśni ludowych związanych z tą uroczystością a śpiewanych w naszej okolicy — będzie występ chóru, a możeby tak ktoś opracował pogadankę n. t. „Zwyczaje ludowe związane z Sobótkami“, można to nawiązać do dawnych, starych czasów i byłoby bardzo ciekawie. A na dodatek ogniska i pieśni ludowe przy nich, tylko ostrożnie z ogniem!

Obchód Grunwaldzki. Dnia 10 lipca przypada rocznica wielkiego zwycięstwa jakie w 1410 roku odnieśli Polacy nad Zakonem Niemiec-kim-Krzyżaków. S. M. P. powinny w dniu tym urządzać obchody uroczyste, na których w referatach trzeba wyjaśnić, co nam groziło ze strony Niemców dawniej, a co grozi dziś i jak się mamy od nich bronić. A jednocześnie obchody te mają stać się wielką manifestacją, gdzie my, Młodzież Polska mocno podkreślimy, że gotowi jesteśmy na każde wezwanie stanąć wszyscy w obronie naszej Ojczyzny, że granic Jej bronić będziemy i ani piędzi ziemi nie damy wrogowi.

Kółko oświatowe. Co ono ma robić? Uczyć się i uczyć innych. Sprowadzimy ze Związku „biblioteczkę pogadankową“, która liczy przeszło 30 książeczek tylko po 30 groszy każda, a znajdziemy tam dużo, dużo ciekawych rzeczy do pogadanki. Dajmy każdej Druchnie, każdemu Druhowi taką książeczkę, niech ją uważnie przeczyta i potem opowie nam na zebraniu, czego się z niej dowiedział. Przypominamy sobie chyba uchwałę Zjazdu Delegowanych, że każdy musi w ciągu roku opracować jedną pogadankę. Musimy to wykonać. A czytanie czasopism wspólne niedzielami — to mało? A nasze wycieczki krajoznawcze i przyrodnicze dla zapoznania się z życiem przyrody, z okolicą przynajmniej najbliższą, z jej pamiątkami i przeszłością? A czy znamy historję naszej wsi, najbliższego miasteczka, naszego Kościoła?

Nowy sposób uzyskania funduszków na bibliotekę. Pracy kulturalno-oświatowej nie można prowadzić bez biblioteki i czytelnicy. Biblioteka i czytelnicy są duszą naszego „Ogniska“. Ale na bibliotekę trzeba pieniędzy. Znamy sposoby ich zdobycia: 1) składki, 2) przedstawienia teatralne, 3) imprezy wszelkiego rodzaju, 4) Koła Przyjaciół Młodzieży, 5) ofiary ludzi dobrej woli. Teraz Związek Młodzieży Polskiej w Wilnie uzyskał prawo sprzedawania „cegiełek“ — znaczków na cele oświatowe, wartości po 5 zł., 3 zł., 1 zł. i 0,50 gr. na terenie Województwa Wileńskiego. S. M. P., które chciałyby tą drogą nabyć pewne fundusze, niech zwrócą się do Związku każde osobno. Z terenu Woj. Białostockiego i Nowogródzkiego wystaramy się o podobne pozwolenie w wypadku zainteresowania się tem większej ilości S. M. P. Czekamy.

Kółka abstynenckie. S.M.P. organizujcie kółka abstynenckie (to znaczy nie pijących alkoholu). Młodzież żeńska i męska powinna nieubłaganą walkę wypowiedzieć temu wrogowi. Pomocą nam będzie piśmiennictwo p. t. „Młodzież abstynencka“ — kosztuje rocznie tylko 1 zł. oraz książeczki, które powinny znaleźć się w każdej bibliotece Stowarzyszeniowej.

„Jak zakładać i prowadzić Koła abstynenckie“ ks. Ciemnowskiego 10 gr.; „Znaczenie walki z alkoholizmem“ Szymańskiego 20 gr.; roczniki „Młodzieży abstynenckiej“ za rok 1927—1930 po 50 gr.; „Gorzałka“ — utwór teatralny Anczyca 20 gr.; „Lekarstwo na wszystko“ — utwór teatralny Dalewskiego 30 gr. Zamawiać można w Składnicy Związkowej.

Zbiórki zastępowych. Uwaga, S. M. P. które mają zorganizowane zastępy. Należy koniecznie zwoływać co miesiąc krótkie zbiórki zastępowych, *zastępowych* — nie całego zastępu. Co z nimi robić? Muszą oni koniecznie raz na miesiąc zdać sprawozdanie szczegółowe z pracy swego zastępu, to raz, dalej trzeba z nimi omówić program pracy na przyszły miesiąc, no i szkolić zastępowych, uczyć ich pracować w S. M. P., dokładnie zapoznać z regulaminem, egzaminować ich, pytać, dawać im wyjaśnienia potrzebne. Zastępowy — to wódz, musi być dobrze wyrobiony i dobrze znać pracę Stowarzyszeniową.

Zastępy. Co robią zastępy? Mało tego, że pójdziemy raz na miesiąc na zebranie plenarne do naszego macierzystego S. M. P. Zbiórki, zbiórki co tydzień koniecznie! Lato teraz, idźmy razem na wycieczkę, zabierzemy ze sobą Regulamin Stowarzyszenia, pisma organizacyjne, czytamy razem, mówmy o tem, dyskutujemy. A potem piłka, albo inna gra na świeżem powietrzu. A w rezultacie dobre humory, życie się, zapoznanie z pracą Stowarzyszeniową i wielkie ukochanie idei S. M. P. Pamiętajmy — zbiórki co tydzień.

Zarząd. A zarząd czyta pilnie na zebraniach zarządowych „Wiadomości“ i „Kierownika“, ale tak od deski do deski, uczy się pracować w S. M. P. i dba o regularne zebrania plenarne koniecznie z pogadankami. o dokładny program pracy na każdy miesiąc i dobre jego wykonanie.

Zarząd a p. r. Zarząd musi wiedzieć o każdej pracy w S. M. P. A przysposobienie rolnicze jest takim ważnym działem naszej pracy, że o nie musimy specjalnie się troszczyć. Dlatego też przodownicy i przodowniczki powinni raz na miesiąc przynajmniej zdać dokładne sprawozdanie z przebiegu prac p. r. Zarządowi i zebraniu plenarnemu, żeby ogół członków S. M. P. zainteresować pracą p. r. i na rok przyszły powiększyć ilość zespołów. A jakby dobrze było, żeby tak w niedzielę lub święto zebrać się gromadnie i pójść obejrzyć pólka konkursowe.

Raporty. W czerwcu kończy się drugi kwartał naszej pracy. Szykujemy raporty, żeby w pierwszych dniach lipca odesłali je do Związku koniecznie i bez opóźnień. Wszystkie S. M. P. mają obowiązek wysłać raport do Związku. — Czekamy.

I półrocze. Wraz z miesiącem czerwcem kończy się pierwsze półrocze pracy w S. M. P. Baczność Zarządy! nadchodzi chwila zrewidowania naszej półrocznej pracy. Należy przygotować na zebraniu Zarządu dokładne sprawozdanie ze wszystkich działów pracy w ciągu tego

czasu i przeczytać je na zebraniu plenarnem, zastanowić się nad brakami, by w porę im zapobiec i zło poprawić, ulepszać naszą pracę. Komisja Rewizyjna powinna koniecznie się zebrać również i bardzo dokładnie zbadać księgi kasowe, rachunki i akta. Nie zapomnijcie, bo to konieczny, półroczny rachunek sumienia. A przy tej okazji należy sprawdzić czy nie mamy długów w Związku, czy opłacona składka i prenumerata wszystkich czasopism?

Powiekszajmy nasze szeregi! W czerwcu kończy się rok szkolny, liczne hufce dziewcząt i chłopców opuszczają szkołę, by o własnych już siłach pójść w świat. Musimy przyjść im z pomocą, zabrać ich do naszej organizacji i wciągnąć ich do tej pracy wielkiej Stowarzyszeniowej. Niech każde S.M.P. zorganizuje u siebie „wieczór informacyjny“ dla młodzieży kończącej szkołę. Może to być zebranie towarzyskie, lub wieczornica połączona z pogadanką o celach i zadaniach S.M.P. Zaprosimy ich na nasze zebranie plenarne, w prywatnej rozmowie zachęcajmy ich do wstąpienia do Stowarzyszenia. Sprowadźmy ze Składnicy Związkowej specjalnie dla młodzieży szkolnej opracowane książeczki p. t. „Chodź do nas“—dla chłopców i „Wstąp do S.M.P. dla dziewcząt, dajmy im to do przeczytania. Oni wszyscy muszą się znaleźć w naszych szeregach ani jedna osoba nie powinna pójść gdzieindziej.

Fotografje Złotowe. Druchny i Druhowie! w Związku można nabywać rozmaite fotografje ze Złotu i Zjazdów Delegowanych, pocztówkowe po 55 gr., większy rozmiar po 80 gr. za przesyłkę pocztową doliczamy 25 gr. i za porto przesłanych przez Was pieniędzy poczcie musimy zapłacić 5 gr. Razem więc z wydatkami pocztówka będzie kosztowała 85 gr. — większa fotografja - 1 zł. 10 gr. Oczywiście przy większej ilości wypadnie to taniej. Piszcie do Związku, to Wam wyślemy.

II. DZIAŁ ROLNY.

I. Prace konkursowe w S.M.P. są w pełni rozwoju, bo nastąpił już okres wcielania w czyn naszych zamierzeń. Do należytego wykonania tych zamierzeń potrzebny jest tylko wysiłek woli, poczynając od patronatu i kończąc na szeregowym członku Stowarzyszenia.

Potrzebne jest również zrozumienie istoty akcji przysposobienia rolniczego, oraz wiary w skutki tej pracy w kierunku podniesienia dobrobytu rodzin własnych.

W wielu wypadkach daje się zauważyć, że na pierwszym planie w pracy konkursowej stawia się kwestję otrzymania nagród konkursowych. Jest to rzecz drugorzędna. Przewodnią myślą w przysposobieniu rolniczym w konkursach rolniczych musi być dążenie do nauczenia się uprawy roślin w sposób najdoskonalszy, aby z rozwiniętej i właściwie prowadzonej pracy na roli otrzymać najwyższy plon.

Podobne zrozumienie rzeczy winno znaleźć oddźwięk szczególnie w umysłach Młodzieży Stowarzyszeniowej w S.M.P., gdyż wszelkie uczucia szlachetne znajdują odpowiednik swój w ideologii S.M.P., która nam przyświeca w pracy.

A jakiż stąd sens moralny? Zauważono, że w wielu wypadkach Młodzież prowadząca konkursy rolnicze wyraża myśl taką: czy otrzymamy na wystawie konkursowej nagrodę? Czyni to nie miłe wrażenie na każdym — kto ma możność to słyszeć. Jakże budujące jest zdanie tych, którzy mówią, że pracują dla zdobycia oświaty rolniczej.

Oczywiście, ten kto myśli tylko o otrzymaniu nagrody, jest narażony na rozczarowanie, albowiem przy najbardziej dobrem wykonaniu pracy nie wszyscy mogą otrzymać nagrody; tego zaś, kto ma na myśli jedynie naukę i doświadczenie, — nigdy zawód nie spotka.

Punktem honoru każdego z uczestników konkursu i całego Stowarzyszenia winno być dobre wykonanie zadania konkursowego. Jak dojść do tego?

1) Zarząd Stowarzyszenia winien dbać o konkursy przysposobienia rolniczego w równym stopniu jak o samo istnienie Stowarzyszenia, pomnąc, że konkursy rolnicze są główną częścią życia S. M. P. Zarząd Stowarzyszenia winien być ciągle i dokładnie informowany o stanie pól konkursowych, tym zaś, którzy opadają na siłach należy dodać otuchy.

2) Zarząd Stowarzyszenia na każdym plenarnem zebraniu winien poruszać sprawy konkursów rolniczych wyliczając kto z Młodzieży Stowarzyszeniowej dobrze pracę wykonuje, a kto źle, przyczem należy poczynić pewne starania, by zaniedbujących się wziąć pod szczególną opiekę.

3) Gdy przodowniczki i przodownicy spełnią swoje zadania i zadośćuczynią wymaganiom, to dobre zakończenie pracy jest gwarantowane. Zadanie to polega na tem, aby przodowniczka i przodownik zaglądali na półka uczestników swego zespołu możliwie częściej. Na zaniedbujących się należy szczególnie wpływać, w celu pobudzenia ich do wykończenia wziętego na siebie obowiązku.

4) Zarządy i przodownicy winni dążyć do zjednania sobie ludzi dobrej woli, którzy zechcieliby zaopiekować się sprawą konkursów rolniczych. W wielu wypadkach tacy ludzie są i chętnie Wam dopomogą serdeczną, a nieraz i fachową radą, tylko trzeba ich zjednać i zachęcić. Najpierw tych ludzi trzeba szukać w patronacie. Nie może stać na przeszkodzie współpraca w akcji p. r. temu, kto nie posiada wiadomości fachowych z dziedziny rolnictwa. Wiele uczyni dla sprawy ten, kto zaglądnie na półko; każdego uczestnika konkursu zachęci do wytrwania, do wypełnienia wskazówek fachowych, jakie zostały udzielone przez Związek Mł. Pol. i agronomów-lustratorów.

Pozatem należy jednać do swej sprawy ludzi z poza patronatu z poza Stowarzyszenia. Są wśród was fachowcy rolnicy z wyższem, średniem i niższem wykształceniem. Są gospodarze bardzo doświadczeni; każdy zaś, kto jest przychylny sprawie S. M. P. to i słowem lub czynem dopomoże Wam.

5) Należy dążyć do samokształcenia się w kierunku rolniczym. Najprostsza rzecz to pogadanki we własnem gronie na zebraniach zarządu, plenarnych, przy wzajemnem odwiedzaniu pól konkursowych, dzielenie się spostrzeżeniami z pracy na roli, udzielanie sobie rad nawzajem, opowiadanie tego, co zapamiętało się z przeczytanej

książki lub gazety rolniczej względnie dzielenie się wrażeniami z przesłuchanego kursu lub odczytu. W wielu wypadkach jeżeli Młodzież tylko 'mocno chce, ma możliwość mieć w ognisku odczyty rolnicze. Są agronomowie rejonowi — zamiłowani rolnicy, którzy chętnie poświęcają wolny czas na wygłaszanie odczytów w S. M. P. Czytajcie literaturę rolniczą, to co macie. Gdy każdy dokładnie zapamięta, co jest napisane w tych broszurkach, które otrzymało każde S. M. P. o uprawie ziemniaków, buraków pastewnych i kapusty, względnie o wychowie prosiąt i kur, to już nawet z tego będziecie mieli spory zasób wiadomości fachowych, jakie są niezbędne dla dawania wszelkich odpowiedzi przy dokonywaniu lustracji, jak również i na wystawach konkursowych.

6) Zachodzą częste trudności podczas pracy, lecz wysiłek zużyty na zwalczanie tych trudności zawsze sowicie opłaci się; bądź to w postaci otrzymanych plonów z pól konkursowych na własny użytek, bądź też w postaci uznania społeczeństwa i dążenia do naśladowania sposobów pracy Młodzieży z S. M. P. w konkursach rolniczych. Dziś mamy już dużo przykładów, że tam, gdzie na początku wyśmiewano Młodzież z powodu nowych sposobów pracy w konkursach rolniczych, dziś Ci sami ludzie biorąc przykład z Młodzieży, stosują taką uprawę u siebie, a przyczyną tego — jest właśnie Młodzież.

7) Utrzymujcie łączność ze Związkiem Młodzieży Polskiej, oraz pamiętajcie, że macie instruktorów S. M. P. w powiatach — tam gdzie takowi są. Wzywajcie instruktora powiatowego w każdej waszej potrzebie, jak również piszcie do Związku — o smutkach i radościach Waszych,

To są główne wytyczne prowadzące do waszego celu, a mianowicie: *doprowadźcie wzorowo do końca konkursy rolnicze.*

Podstawą do tego jest mocne postanowienie. — że rozpoczną pracę należy skończyć, a skończyć tak, aby był z tego pożytek i radość.

II. Wszelkie zapotrzebowania jakie wpłynęły do Związku Mł. Pol. na materiały konkursowe zostały przez Związek załatwione. Pozatem powiatowe komitety p. r. winny były zaopatrzyć zespoły konkursowe w odpowiednie materiały. Gdyby jednak S. M. P. czegoś *nie otrzymało z materiałów potrzebnych do konkursu, — piszcie zaraz do Związku.*

III. *Regulujcie należność za otrzymane materiały konkursowe.* Na zlocie S. M. P. w Wilnie zostały rozdane Stowarzyszeniom broszury o uprawie ziemniaków, buraków pastewnych i kapusty. Cena każdej broszurki wynosi 50 groszy. Należność za nie Stowarzyszenia *winny natychmias uregulować do Związku Mł. Pol. nie oczekując na specjalne przypomnienia.* Przytem broszurki te mają stanowić własność Stowarzyszenia, winny być przechowywane w bibliotece Stowarzyszeniowej i służyć do użytku Młodzieży S. M. P.

IV. A jakże tam z uporządkowaniem pól konkursowych?

- 1) Czy oznaczone pólka konkursowe na rogach kołeczkami?
- 2) Czy zakończony siew buraków pastewnych, marchwi pastewnej, ziemniaków, kukurydzy?

3) Czy umieszczone na półkach konkursowych tabliczki konkursowe, co do których tyle razy Związek przypominał i nawoływał Młodzież do wykonania?

4) Czy przygotowano należycie półka do konkursów uprawy kapusty i czy Młodzież zabezpieczyła się w rozsady kapusty?

4) Czy prowadzone są notatki konkursowe w dzienniczkach?

V. Pamiętać należy, że w miesiącu czerwcu winna być przeprowadzona pierwsza lustracja pól konkursowych. Pamiętajmy o tem, że każdy, kto zajrzy w naszą pracę, wyniesie dobry lub zły sąd o nas. Starajmy się więc, by sąd o nas wypadł dobry, a w tym celu *przygotujmy należycie nasze półka na przyjazd lustratora. Dzienniczki konkursowe winny być w należyтым porządku. Tabliczki na półkach winny być umieszczone.*

A gdyby lustrator na czas nie przybył i nie dokonał lustracji, — *piszcie do Związku Mł. Pol., alarmujcie instruktora powiatowego S. M. P. względnie agronoma powiatowego, aż do skutku.*

VI. Prowadźcie należycie konkursy kukurydziane w myśl zasad Zjednoczenia Mł. Pol. Daje się zauważyć ustawiczne niedociągnięcie pod względem wadliwego zorganizowania komitetów konkursowych i sądów konkursowych. A rzecz jest tak prosta: należy stworzyć komitet, złożony z ludzi dobrej woli, ażeby oni zaopiekowali się konkursem kukurydzianym w S. M. P. Następnie powinien ktoś lustrować półka kukurydziane dla określenia, kto wykonał pracę lepiej, a kto gorzej i to byłby sąd konkursowy.

O ile, które S. M. P. prowadzące konkursy kukurydziane tego dotąd nie zrobiło, niech to natychmiast uczyni.

Ponadto Związek posiada informacje, że w wielu wypadkach Młodzież Stowarzyszona posiadała kukurydzę nie zgłaszając się po nią do Związku, tem bardziej, że posiada nasiona kukurydzy z plonów roku ubiegłego. W pracy — szczęście Boże! lecz niech każde S. M. P. powiadomi Związek, kto z Młodzieży i ile w ten sposób posiadał kukurydzy „wczesnej Bydgoskiej“ w roku bieżącym i jaki jest wynik.

III A. DZIAŁ W. F.

W numerze poprzednim „Wiadomości A. K.“ za m-c maj podawaliśmy w dziale W. F. by Stowarzyszenia w roku bieżącym zorganizowały zawody sportowe na swych terenach wewnątrz Stowarzyszenia, względnie ze Stowarzyszeniami najbliższymi położonemi. Organizacją takich zawodów winno się zająć takie S. M. P. gdzie są ku temu warunki, a więc plac sportowy, oraz odpowiedni sprzęt. W pierwszym rzędzie Zarządy S. M. P. winny nawiązać ze sobą kontakt i ustalić termin zawodów w porozumieniu ze swoim Instruktorem, Podinstruktorem względnie Komendantem Pow. S. M. P. Po ustaleniu terminu zawodów trzeba wyłonić Komitet organizacyjny zawodów, do którego należy zaprosić członków patronatu, oraz osoby postronne z miejscowego społeczeństwa, jak również oficera P. W. z kadry Instruktorskiej. Zadaniem komitetu organizacyjnego będzie: zdobycie odpowiednich środków na nagrody sportowe, zgrupowanie sprzętu sportowego potrzebnego do zawo-

dów, (sprzęt taki można wypożyczyć w Kadrach Instruktorskich, względnie od sąsiednich organizacyj) zaproszenie sędziów do sędziowania na zawodach, zainteresowanie druhów i druchen do wzięcia udziału w zawodach, jak również zainteresowanie miejscowego społeczeństwa zawodami, ułożenie programu zawodów według miejscowych warunków. Przyczem nadmieniamy, iż należy dołożyć starań, by zawody takie wypadły jaknajokazalej pod względem propagandowym i sportowym. Zwracamy przeto uwagę, by nie wprowadzać takich konkurencyj, do których nie są przygotowani zawodnicy. O wszelkich poczynaniach w celu urządzenia zawodów, jak również po ich odbyciu, Zarządy S.M.P. winny nadesłać szczegółowe sprawozdania do Komendy Związku, z zaznaczeniem jakie były przeszkody i niedociągnięcia w czasie zawodów lub przy ich organizowaniu.

Pływanie.

Sport pływacki jest jednym z najpiękniejszych z pośród wszystkich sportów. Mało tego, może nie byłby tak pięknym, gdyby nie łączyła się z tem ważna zaleta a mianowicie: *zdrowotność przez uprawianie tego sportu*. Niema innego sportu, któryby dorównał w zdrowotności sportowi pływackiemu. Przebywanie w wodzie i na świeżem powietrzu jest wielką korzyścią dla zdrowia. Przedewszystkiem hartuje ciało człowieka, staje ono się odporniejsze na wszystkie choroby, rozwija fizycznie mięśnie grzbietu, piersi i wszystkie pozostałe, które wielką rolę odegrywają w budowie człowieka, kształtują całe ciało, nadaje mu ładne (linje) kształty. Można o sporcie pływackim powiedzieć że człowieka rozwija wszechstronnie, nie tylko fizycznie, ale tak samo i psychicznie. Wyrabia silną wolę, stanowczość charakteru, a przede wszystkim ambicję zawodnika. Mając to wszystko człowiek łatwiej potrafi zwalczyć nie tylko w sporcie ale i w codziennym życiu trudności życiowe i załamania psychiczne. Nie trzeba rozumieć, że pływanie jest tylko sportem i uprawianie go w innych celach jest zbyteczne. Pływanie muszą uprawiać wszyscy: nawet dzieci i starcy, chociażby biorąc pod uwagę tylko zdrowotność pływania. W niektórych państwach umiejętność pływania nadawała obywatelowi cechy wyższości. W Grecji w czasach starożytnych mówiono o człowieku, który nie umie pływać, że jest tak samo analfabetą jak ten który nie umie czytać. W innym znów państwie Europejskiem nie wydawano obywatelstwa temu, kto nie wykaże się umiejętnością pływania, tak że pływanie w tem państwie było jedynym z najważniejszych obowiązków dobrego obywatela. Dużo ludzi na świecie traci życie w wodzie wskutek nie umiejętności pływania, a zapobiec temu można zawsze tylko przez nauczenie się pływania. Bodajże największą rolę w tem odegrywa chęć, kto chce się nauczyć pływać, bez tego wątpliwem jest czy ktoś potrafi się nauczyć pływać. Każdy kto postawi sobie za cel „muszę się nauczyć pływać“ nie ulega wątpliwości że cel swój osiągnie jaknajprędzej. Człowiek umiejący pływać staje się nie-raz bohaterem, ratując tonącego, a więc jak widzimy umiejętnością

swoją może dzielić się on ze społeczeństwem. Z kolei przystąpimy do warunków, jakie są potrzebne do opanowania sztuki pływania.

Przedewszystkiem grupa uczących się musi się składać tylko z tych, którzy mają tę chęć i cel nauczania się pływania, — taki uczeń napewno będzie przychodził na każdą lekcję pływania punktualnie, nie opuści ani jednej minuty i będzie się starał jak najwięcej skorzystać. Każdy taki uczeń jesteśmy przekonani, że potrafi się zastosować do wszystkich wskazówek uczącego i z sumiennością będzie każde wskazane przez nauczyciela ćwiczenie wykonywał. Gdy mamy taką wzorową grupę możemy śmiało przystąpić do pracy z przekonaniem, iż każdy z uczniów w prędszym czy późniejszym czasie osiągnie swój cel, a tem samem spełni swój obowiązek względem państwa.

Drugim, ważnym warunkiem jest, miejsce i warunki wodne. Pożądanem jest aby była choć nieduża przestrzeń wody stojącej możliwie płytkiej jakieś 60 cm. i pogłębiającej się stopniowo do 1 metra. Do tego znów trzeba urządzić chociaż z desek przynajmniej jedną ścianę pionową 50 cm. ponad wodą, aż do ziemi. Pożądanem jest by znajdowały się trzy takie ściany. Do miejsca tego dojście nie powinno sprawiać żadnej trudności a więc, nie powinno być błota, mułu, trawy zarosniętej lub czegoś podobnego, dno musi być możliwie twarde i czyste, są to bodajże dwa najważniejsze warunki. Mając to wszystko można śmiało przystąpić do pracy. W razie braku takich warunków wodnych można coś podobnego zrobić na wodzie bieżącej, przy pomocy odpowiednich przyrządów.

Warunki dużą rolę odegrywają, na dobrej pływalni z dobrymi uczniami prędko można dojść do celu, gorzej znów byłoby pracować a prawie niemożliwie w warunkach złych t. j. na wodzie bieżącej, trudnej, gdzie dojście jest złe, dno błotniste, a więc organizatorzy grup t. j. Zarządy Stowarzyszeń względnie Naczelnicy organizując grupę druhowów powinni pomyśleć wpierrw o wodzie (pływalni) przy czem nadmieniamy, iż woda nie może być głęboką, wiry wykluczone, dno powinno być równe. Wobec powyższego zgodnie z programem pracy polecamy Zarządowi S. M. P. by na swych terenach, gdzie są ku temu warunki, zorganizowali w sezonie bieżącym, chociażby dwutygodniowe kursa i zawiadomili o tem Komendę Związku, która może wydelegować na ten czas druha instruktora w celu przeprowadzenia takiego kursu. Zarząd S. M. P. organizujący taki kurs winien zapewnić druhowi instruktorowi przez czas trwania kursu mieszkanie i utrzymanie na miejscu, oraz zwrot kosztów podróży.

III B. DZIAŁ P. W.

S.M.P. w sprawozdaniach swoich za kwartał II-gi b. r., które jak wiadomo mają wpłynąć do Związku w ostatnich dniach czerwca, zwrócą baczną uwagę na rubrykę P. W., a to w tym celu, by opisali:

- 1) Jakie przeszkody w tym dziale pracy napotykają.
- 2) Podadzą do wiadomości Związku z jakich powodów, P. W. nie uprawia się.

- 3) Dane winny być szczegółowe z podaniem przyczyn, wymieniając fakty imiennie.
4. S. M. P. gdzie są zorganizowane Hufce P. W. podadzą w sprawozdaniu przebieg pracy w swoich hufcach.

KORESPONDENCJE.

Miory. — Składam w imieniu SMP. Miory najgłębsze wyrazy wdzięczności Wielce Szanownej Radzie Związku Stow. Młodzieży Polskiej w Wilnie, z naszym Najdostojniejszym Protektorem Jego Ekscelencją Ks. Arcybiskupem na czele, oraz Zarządowi Związku Stow. Młodz. Polskiej, za wszystkie trudy poniesione przy organizowaniu uroczystości Złotowych i Kongresu Eucharystycznego, jak również za umożliwienie wzięcia udziału w uroczystościach jak najdalszym Stowarzyszeniom. A jednocześnie dziękuję najszczerzej wszystkim Druchnom i Druhom ze Stowarzyszeń Wileńskich, którzy z prawdziwym poświęceniem się i życzliwością czuwali kilka dni i nocy nad porządkiem w kwaterach przyjezdnych druchen i druhów. W dowód wdzięczności, postanawiam sobie za obowiązek, dążyć jak najusilniej i z największym poświęceniem szerzyć wśród młodzieży ideę oddania Polski Chrystusowi Panu, a do tego ideału wzywam wszystkie Druchny i wszystkich Druhów, a szczególnie tych, którzy korzystali z uroczystości Złotowych i Kongresu Eucharystycznego, gdyż któż jak nie my to zrobić powinniśmy. A wierząc że:—„Gdy z nami Bóg przeciw nam któż— On jest najwyższą siłą“ — zwyciężymy! Tak nam dopomóż Bóg!

G o t ó w !!!

drh. Fr. Suszko.

Miory, dn. 18 maja 1931 r.

OGÓLNY PROGRAM PRACY NA MIESIĄC LIPIEC.

I. Dział Ogólno-organizacyjny.

1. Przypomnieć prelegentom o terminie ich pogadanek.
2. Zebrać składki miesięczne.
3. Ułożyć szczegółowy program pracy na miesiąc sierpień.
4. Wysłać do Związku raport za II kwartał.
5. Uregulować prenumeratę za III kwartał czasopism.
6. Wziąć udział w Dekanalnych Kongresach Eucharystycznych.
7. Miesięczna zbiórka zastępowych.
8. Przewodnicy złożą na zebraniu plenarnem sprawozdanie z pracy p. r.
9. a) I-sze Zebranie Zarządu: wspólne przeczytanie „Wiadomości“ i zastanowienie się nad wprowadzeniem w czyn instrukcyj Związku.
b) II-gie Zebranie Zarządu: wspólne przeczytanie „Kierownika“
10. Przygotować obchód „Bitwy pod Grunwaldem“ (10 lipca).
11. a) I-sze Zebranie plenarne — pogadanka n. t. „Niebezpieczeństwo niemieckie w dawnej Polsce a dziś“.
b) II-gie Zebranie plenarne — pogadanka n. t. „Co możemy zrobić dla wzmocnienia potęgi Polski“.

II. Dział Kulturalno-oświatowy.

A. Kółko religijne.

1. Organizować wspólne czytania religijne.
2. Nauka recytacji Mszy św.

B. Kółko oświatowe.

1. Organizować wspólne czytania niedzielne.
2. Sprowadzić ze składnicy „Bibliotekę pogadankową“.
3. Przerabiać kolejno poszczególne pogadanki.

C. Kółko teatralne.

1. Przygotować odpowiednie przedstawienie na obchód grunwaldzki.
2. Organizować przedstawienia zamiejscowe.

D. Kółko chóralne.

1. Uczyć się piosenek narodowych.
2. Spisywać teksty miejscowych pieśni okolicznościowych.

E. Zastępy.

1. Urządzać co tydzień zbiórki.
2. Wspólne czytanie Regulaminu i pism organizacyjnych.

III. Dział Rolny.

1. Ustawicznie niszczyć chwasty i spulchniać glebę między rzędami roślin na półkach konkursowych.
2. Utrzymywać w porządku dzienniczki konkursowe i wysyłać wtórne kartki z dzienniczek na imię tego instruktora, który dokonuje lustracje pól danego zespołu.
3. Należyście pielęgnować kurczęta i prosięta w tych zespołach, które ten konkurs prowadzą.
4. Organizować wycieczki do sąsiednich zespołów konkursowych S.M.P. w celu zapoznania się z ich pracą protokółując każdorazowo takie wycieczki w protokołach plenarnego zebrania, oraz czyniąc o tem odnośne uwagi w dzienniczkach konkursowych.
5. Powiadomić instruktora powiatowego S. M. P. i Związek Mł. Pol. o ile lustracja źle była przeprowadzona, lub też wcale nie była dokonana.
6. Przy pielęgnacji roślin na półkach konkursowych — unikać obłamywania lub nawet kaleczenia liści.

IV. A. Dział W. F.

1. Ćwiczyć według programu pracy podanego na m-c czerwiec w „Wiadomościach Akcji Katolickiej“. Nr. 1. za m-c kwiecień-maj 1931 r. Szczególnie zwrócić uwagę na zorganizowanie zawodów z najbliższymi S.M.P.

2. Skontrolować czy wysłano do K-dy Związku sprawozdanie z działu W. F. za II kwartał r. b. Termin nadsyłania sprawozdań II kwartału — 10 lipca.

IV. B. Dział P. W.

Skontrolować wyniki rocznej pracy hufca P. W, oraz nadesłać szczegółowe sprawozdanie do K-dy Związku, zaznaczając kto i jaki stopień ukończył. (Termin nadesłania sprawozdań 10 lipca).

OGÓLNY PROGRAM PRACY NA MIESIĄC SIERPIEŃ.

I. Dział Ogólno-organizacyjny.

1. Przypomnieć prelegentem o terminie pogadanek.
2. Zebrać składki miesięczne.
3. Ułożyć szczególny program pracy na miesiąc wrzesień.
4. Wziąć udział w Dekanalnych Kongresach Eucharystycznych.
5. Zwołać miesięczną zbiórkę zastępowych.
6. Zarząd zorganizuje wspólne wycieczki na półka p. r.
7. Zorganizować obchód „Cudu nad Wisłą“ (15 sierpnia).
8. a) I zebranie Zarządu—wspólne czytanie „Wiadomości“.
b) II zebranie Zarządu—wspólne czytanie i dyskusja artykułów „Kierownika“.
9. a) I zebranie plenarne—pogadanka n. t. „Niebezpieczeństwo rosyjskie dawniej a dziś“.
b) II zebranie plenarne — pogadanka n. t. „Jak bronić się przed bolszewizmem?“
10. Zorganizować „Święto Dożynek“.

II. Dział Kulturalno - oświatowy.

A. Kółko Religijne.

1. Nauka recytacji Mszy św.
2. Wspólne czytanie czasopism i książek religijnych.

B. Kółko oświatowe.

1. Organizować wspólne czytanie i dyskusje.
2. Opracowywać tematy z „Biblioteczki pogadankowej“.

C. Kółko teatralne.

1. Przygotować przedstawienie na obchód „Cudu nad Wisłą“.
2. Przygotować przedstawienie na świeżym powietrzu na „Święto dożynek“.

D. Kółko chóralne.

1. Wziąć udział w obchodzie „Cudu nad Wisłą“.
2. Wystąpić z pieśniami okolicznościowymi na „Dożynkach“.

E. Zastępy.

1. Urządzać zbiórki co tydzień.
2. Brać udział w zebraniach plenarnych SMP.
3. Wspólne czytanie czasopism organizacyjnych.
4. Wspólne wycieczki, gry i zabawy na świeżem powietrzu.

III. Dział Rolny.

1. Starannie prowadzić notatki w dzienniczkach konkursowych.
2. Organizować możliwie często pogadanki na tematy fachowe, dotyczące pracy prowadzonej w konkursach rolniczych.
3. Organizować wycieczki do sąsiednich zespołów konkursowych celem zapoznania się z pracą konkursową nawzajem.
4. Dopilnować, by druga lustracja była dokonana.
5. Zwrócić uwagę na ochronę pól konkursowych od wszelkiego rodzaju szkodników.
6. Strzec od łamania i kaleczenia liście roślin na półkach konkursowych.
7. Utrzymywać całą pracę w konkursach rolniczych na wysokim poziomie.

IV A. Dział W. F.

Zastosować program z miesiąca czerwca i lipca.

IV B. Dział P. W.

1. Opracować na zebrania plenarne referaty z akcji P. W.
2. Zorganizować i zgłosić najpóźniej do 15 sierpnia hufiec do oficera P. W. powiatu, a odpis zgłoszenia nadesłać do K-dy Związku (przez K-ta pow.).
3. Rozpocząć ćwiczenia musztry w hufcach we własnym zakresie.

UWAGA! — ZARZĄDY — UWAGA!
 Nabywajcie propagandowe broszury:

Wstąpienie do S.M.P. — żeń. 10 gr.

Chodź do nas! — m. 10 gr.
